

Sygn. akt. III RC 423/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Studzińska

Protokolant: Karina Kostyra

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2014r. w Kłodzku

na rozprawie sprawy z powództwa małoletnich S. N. i J. N. reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową D. N. przeciwko A. N.

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego A. N. podwyższone alimenty płacone na rzecz małoletniego powoda S. N. w kwocie po 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie oraz na rzecz małoletniego powoda J. N. w kwocie po 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, łącznie w kwocie po 600 złotych miesięcznie, z tym że tak ustalone podwyższone alimenty pozwany płacić będzie do rąk matki małoletnich powodów D. N. każdego następującego po sobie miesiąca z góry najpóźniej do dnia 15 - go z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat poczynając od 20 sierpnia 2014 roku, w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z 29 grudnia 2010 roku wydanym w sprawie sygn. akt I C 1440/09 w łącznej kwocie po 500 zł miesięcznie,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. nakazuje uiścić pozwanemu A. N. na rzecz Skarbu Państwa opłatę sądową w kwocie 60 zł oraz opłatę kancelaryjną w kwocie 6 zł,

IV. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi,

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 423/14

UZASADNIENIE

Małoletni S. N. i J. N. reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową D. N. wnieśli o podwyższenie alimentów należnych małoletnim od pozwanego A. N. z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł na rzecz S. N. oraz z kwoty po 200 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł na rzecz J. N.. W uzasadnieniu przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów wskazała, że od dnia zasądzenia alimentów znacznie wzrosły koszty utrzymania synów. Pozwany A. N. w odpowiedź na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych. Podniósł, że utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w kwocie 1300 zł miesięcznie, a ponadto leczy się (przechodzi rehabilitację stawu kolanowego) i w związku z tym nie stać go na płacenie alimentów w podwyższonej kwocie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z 29 grudnia 2010 roku wydanym w sprawie sygn. akt I C 1440/09 Sąd Okręgowy w Świdnicy zasądził od pozwanego A. N. alimenty na rzecz małoletniego powoda S. N. w kwocie po 300 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego powoda J. N. w kwocie po 200 zł miesięcznie (pkt III wyroku).

/dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z 29 grudnia 2010 roku zawarty w aktach Sądu Okręgowego w Świdnicy sygn. akt I C 1440/09/

W dacie wyrokowania przez Sąd Okręgowy S. N. uczęszczał do gimnazjum, natomiast J. N. pozostawał pod opieką matki i babki. D. N. na utrzymanie synów przeznaczała kwotę po ok. 1400 zł miesięcznie. Małoletni powodowie nie cierpieli na poważne schorzenia.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów D. N. była zarejestrowana jako bezrobotna. Raz w roku na okres ośmiu tygodni wyjeżdżała do pracy sezonowej. Podejmowała także prace dorywcze, z których czerpała dochód w kwocie po około 300-400 zł miesięcznie. D. N. pomagali finansowo jej rodzice.

/dowód: przesłuchanie stron - zeznania powódki zawarte w aktach Sądu Okręgowego w Świdnicy, sygn. akt II C 1440/09/

Wówczas pozwany otrzymywał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w kwocie po 347 miesięcznie. Ponadto A. N. był zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku.

Pozwany oczekiwał na operację kręgosłupa i nie mógł podejmować żadnych prac fizycznych, a po operacji przez pół roku również nie mógł podjąć żadnego zatrudnienia.

A. N. mieszkał u swojej matki i pozostawał na jej utrzymaniu.

/dowód: decyzja (...) Oddział w W., zaświadczenie PUP w K. z 18 maja 2009 roku oraz przesłuchanie stron - zeznania pozwanego zawarte w aktach Sądu Okręgowego w Świdnicy, sygn. akt II C 1440/09/

Obecnie małoletni S. N. ma 17 lat i jest uczniem drugiej klasy szkoły średniej. Miesięczny koszt utrzymania małoletniego to kwota około 750 zł miesięcznie, w tym między innymi część kosztów utrzymania mieszkania, zakup żywienia, odzieży, obuwia, przyborów i podręczników szkolnych. S. jest wysoki (obecnie ma 180 cm wzrostu).

Małoletni J. N. ma 7 lat i jest uczniem pierwszej klasy szkoły podstawowej. Miesięczny koszt utrzymania małoletniego wynosi co najmniej 600 zł. D. N. zatrudniła opiekunkę, która zajmuje się J. po szkole, w trakcie kiedy jego matka będzie w pracy (tj. w godzinach od 15.00 do 18.30).

Małoletni powodowie są zdrowymi dziećmi.

Od 2010 roku pozwany przekazał synowi S. kurtkę oraz dwie pary butów, natomiast synowi J. używane buty oraz dwie koszulki. A. N. kupił S. telefon na kartę i w związku z tym co miesiąc finansuje zakup kary za 30 zł, opłaca także karnet na siłownię w kwocie 25 zł miesięcznie.

/dowód: przesłuchanie stron – zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów, k. 25v, 26/

Matka małoletnich D. N. jest zatrudniona na stanowisku sprzedawcy i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie po 1237,20 zł netto miesięcznie. Podejmuje także prace dorywcze (w lecie zbiera jagody, a jesienią pracuje jako pracownik fizyczny przy zbiorze jabłek i aronii), a uzyskane z tego tytułu dochody w całości przeznacza na zakup opału.

D. N. mieszka wyłącznie z małoletnimi powodami. Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów ponosi następujące wydatki na utrzymanie mieszkania: 83 zł miesięcznie – opłata za energię elektryczną 110 zł miesięcznie – rachunek za wodę, ok. 59 zł miesięcznie – zakup butli z gazem oraz około 2700 zł rocznie – zakup opału (w tym na podgrzanie wody).

D. N. pomaga finansowo jej matka, która spłaca za nią kredyt w kwocie po 330 zł miesięcznie.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów nie korzysta z pomocy finansowej (...) w B..

/dowód: przesłuchanie stron – zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów, k. 25v, 26; zaświadczenie o dochodach z 16 czerwca 2014 roku; k. 4/

Pozwany zatrudniony jest na stanowisku klejarza i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie ok. 1300 zł netto miesięcznie. A. N. przebywa na zwolnieniu lekarskim w związku z kontuzją kolana. Do pracy zamierza wrócić we wrześniu 2014 roku. Na dojazd do pracy pozwany wydaje po 300 zł miesięcznie, gdyż z reguły jeździ sam do pracy.

Pozwany nie podejmuje żadnych prac dorywczych z uwagi na aktualny stan zdrowia. Nie posiada jednak orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

Pozwany mieszka z przyjaciółką K. K.. Koszty utrzymania tego lokalu to: 110 zł raz na kwartał – czynsz, 110-120 zł co miesiąc – opłata za energię elektryczną. Opłaty za media ponosi przyjaciółka pozwanego. K. K. pracuje jako pracownik biurowy i zarabia po 1400 zł miesięcznie.

Pozwany oprócz małoletnich powodów nie ma nikogo na utrzymaniu. A. N. dobrowolnie łoży alimenty zasądzone na rzecz synów.

A. N. ponosi wydatki na zakup leków i maści przeciwbólowych, rehabilitację (272 zł w lipcu 2014 roku). Trzy miesiące temu pozwany kupił ortezę za 280 złotych.

A. N. pomaga finansowo jego matka, która spłaca za niego kredyt.

Pozwany nie korzysta z pomocy finansowej (...) w B..

A. N. utrzymuje kontakt z synem S., natomiast J. widuje sporadycznie.

/dowód: przesłuchanie stron- zeznania pozwanego, k. 26, 26v; zaświadczenie o dochodach z 22 lipca 2014 roku, k. 14; karta informacyjna leczenia szpitalnego z 10 kwietnia 2009 roku, k. 15; karty informacyjne porad ambulatoryjnych z 2 czerwca 2014 roku i 30 lipca 2014 roku, 22, k. 16, 16v; wynik badania z 22 czerwca 2014 roku, k. 19, 19v; skierowania na zabiegi fizjoterapeutyczne z 30 lipca 2014 roku i 7 lipca 2014 roku, k. 18, 21; faktura VAT z 31 lipca 2014 roku, k. 20, plan zabiegów z lipca 2014 roku, k. 17/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje w części na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Art. 135 § 1 kro stanowi natomiast, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Z powyższego wynika, iż ustalenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, a następnie porównanie tych wartości umożliwia ustalenie, czy i w jakim zakresie potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego.

Dodać należy, iż usprawiedliwione potrzeby uprawnionego obejmują przede wszystkim środki utrzymania, ale również środki wychowania. Potrzeby związane z utrzymanie dziecka mają charakter konsumpcyjny. Zaspokojenie potrzeb dziecka w zakresie wychowania następuje natomiast przez zapewnienie mu nie tylko środków materialnych, lecz także osobistej troski o jego rozwój fizyczny i umysłowy oraz przygotowania do życia w społeczeństwie. Dlatego też wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie,

może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 1 kro).

Z art. 138 kro wynika, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć zmianę okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego. Podwyższenia alimentów można zatem żądać w razie zwiększenia się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentów lub w razie zwiększenia się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentów. Wynika z tego, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 kro wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zwiększeniu. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po wydaniu prawomocnego wyroku.

W przedmiotowej sprawie od czasu ustalenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec małoletnich powodów minęły ponad trzy lata, a sytuacja stron procesu uległa znacznej zmianie, która uzasadnia podwyższenie alimentów.

Wskazać należy, iż obecnie powód S. N. na 17 lat i jest uczniem drugiej klasy szkoły średniej. W związku z tym nie ulega wątpliwości, że również jego potrzeby życiowe wzrosły. Sąd uznał, że miesięczny koszt utrzymania S. N. to kwota około 750 zł miesięcznie, na którą składają się koszty zakupu żywienia, odzieży, składki i opłaty związane z edukacją oraz część kosztów utrzymania mieszkania. W związku z tym nie ulega wątpliwości, że jego potrzeby życiowe wzrosły, co wiąże się z dorastaniem, podjęciem nauki w szkole średniej. W związku z szybkim wzrostem małoletniego jego matka ponosi także zwiększone wydatki na zakup odzieży.

Małoletni powód J. N. ma 7 lat i jest uczniem pierwszej klasy szkoły podstawowej. Sąd ocenił miesięczny koszt utrzymania małoletniego na kwotę co najmniej 600 zł, na którą składają się koszty zakupu żywienia, odzieży, składki i opłaty związane z edukacją oraz część kosztów utrzymania mieszkania, a także wynagrodzenie opiekunki, która zajmuje się małoletnim po szkole (w czasie kiedy jego matka jest w pracy).

Ustalając zakres obowiązku alimentacyjnego Sąd wziął nie tylko pod uwagę potrzeby małoletnich, ale także możliwości zarobkowe i majątkowe ich rodziców oraz ogólną zasadę, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania dziecka obciąża obojwoje rodziców.

Jeżeli chodzi o matkę powodów – D. N. to jest ona zatrudniona na stanowisku sprzedawca, a jej wynagrodzenie wynosi 1237 zł netto (w czasie poprzedniego orzekania o alimentach na rzecz powodów D. N. nie pracowała, utrzymywała się z prac dorywczych i pomocy rodziców). Ponadto podejmuje ona sezonowe prace dorywcze (przy zbiorze jabłek, aronii i jagód), by zebrać pieniądze na zakupu opału. Na miesięczny koszt utrzymania mieszkania zajmowanego przez małoletnich i ich przedstawicielkę składają się następujące opłaty: energia elektryczna ok. 83 zł, woda ok. 110 zł miesięcznie, gaz ok. 59 zł (zakup butli z gazem).

W zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego A. N. nastąpiła również poprawa. Pozwany pracuje jako klejarz i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie po około 1300 zł netto miesięcznie (w czasie poprzedniego orzekania o alimentach nie pracował z przyczyn zdrowotnych, otrzymywał rentę w kwocie po 347 zł miesięcznie i pozostawał na utrzymaniu matki). A. N. mieszka z przyjaciółką K. K. w należącym do niej mieszkaniu. Opłaty na media ponosi przyjaciółka pozwanego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd podwyższył, w oparciu o art. 138 kro w zw. z art. 135 § 1 kro, alimenty należne małoletniemu S. N. do kwoty po 350 zł miesięcznie, natomiast należne małoletniemu J. N. do kwoty po 250 zł miesięcznie uznając, że kwota 600 zł jest częścią kosztów utrzymania małoletnich powodów, która odpowiada możliwościom zarobkowym pozwanego. Przy ustalaniu wysokości alimentów należnym małoletnim powodom Sąd wziął pod uwagę to, że A. N. ponosi wydatki na dojazd do pracy oraz zwiększone koszty na swoje leczenie i rehabilitację. Nadto przy zasądzeniu alimentów na rzecz S. N. uwzględniono to, że pozwany łoży na rzecz syna kwotę po 55 zł

miesięcznie (zakup karty do telefonu i karnetu na siłownię). Dodać należy także, ich pozwany nie ma innych osób na utrzymaniu.

W pozostałej części Sąd powództwo oddalił (pkt II wyroku) uznając, że skoro utrzymanie dzieci niezdolnych do samodzielnego zaspokojenia swoich potrzeb, obciąża obydwój rodziców, to również matka małoletnich powodów ma obowiązek przyczyniania się do finansowego pokrycia ich potrzeb. Stanowisko Sądu jest tym bardziej uzasadnione, że pozwalają na to możliwości zarobkowe D. N.. Ponadto wiek małoletnich powodów przekracza ten, przy którym można by uznać za uzasadnione, że matka wypełnia obowiązek alimentacyjny przez osobiste starania.

Orzeczenie o kosztach oparto na art. 98 k.p.c. oraz art. 13 w zw. z art. 113 ust. 1 i 77 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (DZ. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

Wyrokowi w punkcie III nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.